A)

- 1) Ο κανόνας είναι ότι $\Phi((n)) = (p-1) (q-1)$ και gcd $(e_i, \Phi(n)) = 1$. Το μόνο εί που ικανοποιεί και τη δεύτερη συνθήκη (του e) είναι το e_2 =49 $\Phi(n)$ = $(p-1) (q-1) = 40 \cdot 16 = 640 = 2^7 \cdot 5$. Επί πλέον gcd $(e_i, \Phi(n)) = 1$ πρέπει να ικανοποιείται (που δεν ικανοποιείται σε αυτή τη περίπτωση) . Επομένως, μόνο το e_2 = 49 μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο ως εκθέτης για το δημόσιο κλειδί καθώς ικανοποιείται κάθε συνθήκη (gcd $(e_i, \Phi(n))$ =1 .Ενώ το e_1 =32 δεν ικανοποιεί την 2^n σχέση.
- 2) N=p*q=41*17=697

$$K_{pub} = \phi (n, e) = (697,49)$$

Οπότε το $d=e^{-1} \text{mod } \phi(n)=49^{-1} \text{ mod } 640.$

Με τον διευρυμένο ευκλείδειο αλγόριθμο βρίσκω το εξής:

Β) Ο Βοb έχει στην διάθεση του το ιδιωτικό κλειδί $K_{pr}=d$, Kpub=(e,n) δημόσιο κλειδί το οποίο είναι ευρέως γνωστό. Η Alice από την άλλη διαλέγει τυχαία κλειδί kses $y=e_{Kpub}(Kses)=K_{ses}^e$ mod n.

$$Kses=d_{Kpr}(y)=y^d \mod n$$

Η Alice καθορίζει πλήρως την επιλογή του κλειδιού Kses. Στη πράξη το kses μπορεί να είναι πολύ μεγαλύτερο από όσο χρειάζεται για ένα συμμετρικό-κλειδί αλγόριθμο.